

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 „
Negyedévre 3 „
Egy hóra 1 „
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady(fő-)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

TORONTÁL.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-ter,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

A magyar bankkormányzó.

Nagybecskerek, február 29.

A magyar közvélemény mindenestre örvendetes tudomásul vette, hogy a monarchia két pénzügyminisztere megegyezett már az osztrák-magyar bankkormányzói állásának betöltésére nézve, és pedig úgy, hogy Kautz Gyulát, a budapesti egyetemi tanárt és eddigi alkormányzót állítják kormányzóval a közös jegybank élére. Rövid idővel ezelőtt még Tóth Vilmos, a közös legfőbb számszék elnöke volt a két kormány jelöltje ez állásra. A vele folytatott tárgyalások pozitív eredményhez vezettek s kineveztetését a bank kormányzójává bevégzett ténynek lehetett venni. Ekkor aggodalmait támadtak Tóth Vilmosnak arra nézve, vajon meg is tud-e majd felelni a neki szánt új hivatalnak kiméletet igénylő fizikai állapota mellett. Ismert lelkiismeretességénél fogva, mely a közös számszék elnökét kitünteti, aggodályai csakhamar azon kívánattá változtak, hogy a bankkormányzói hivatal bizassék másra, a kinek egészségi állapota több biztosítékot nyújt. Tóth Vilmos sürgető kéréseire el is álltak a történt megállapodásoktól; a két pénzügyminiszter új megbeszél-

léseket tartott s ezek eredménye az új megállapodás.

Az egész ország, sőt a monarchia másik állama is élénk meglepéssel fogadja ezt a kitünő választást. Az új bankkormányzó egyike Magyarország legtudósabb nemzetgazdászainak, gazdag és alapos tudását egész Európában méltányolják és magasztalják. A közgazdászati elméletek mély ismerete párosul nála a gyakorlati alakító képességgel; irodalmi téren s az egyetem tanszékén ép oly fényesen bevált, mint a törvényhozás termeiben és azon intézet magyar igazgatóságának élén, melynek ezentul mint kormányzó lesz a vezére. A gazdag tudományosságának és a gyakorlati érzéknek ez a szerencsés egyesülése az, a mi a képzelhető legelőnyösebbé teszi a Kautz Gyulára esett választást. Mert a valuta rendezésnek már a közel jövőben foganatba veendő munkája oly embert kíván a jegybank élére, a ki úgy a tudomány, mint a tett mezéjén egyformán megbízható kitünőség kezességeit nyújtja.

Nehéz kérdéseket foglal magában a valuta rendezése az osztrák-magyar bank jövő szervezésére nézve is. A bank szabadalma új alapokra lesz állítva és új elvek alapján kell meg-

oldani az állami részesedés kérdését a bankjövdelemben. Ezen felül megállapítandók a feladatok, melyek magában a rendezési művelet keretében a bankra szükségkép kell, hogy hármoljanak.

Látható tehát, hogy fontos és nehéz tennivalók várnak az új kormányzóra; tennivalók, melyek egyenlően magas követelményeket emelnek annak úgy tudományos, mint gyakorlati képesítése iránt. Kautz Gyula személyisége szerencsére a legkielegítőbb biztosítékot nyújtja arra nézve, hogy a sok kérdés megoldása a legmegnyugtatóbb módon fog megtörténni. Magyarország bizalma kísérte azt a derék férfit új állására, az egész nemzet ápolja azt a bizodalmat, hogy az új bankkormányzó meg fogja találni az eszközöket és utakat arra, hogy megóvassanak a vezetésére bízott intézet érdekei és a mellett Magyarország gazdasági boldogulásának feltételeit sem vesztí szem elől.

Peticzió a nagyikindai mandátum ellen. N.-Kikindáról sürgönyzik lapunknak, hogy a Nikolics Fedor báró nagyikindai választása ellen kisebbségben maradt Eremitis Pál takarékpénztári igazgató hívei

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

A bögöly.

(Elbeszélés.)

— A „Torontál” számára francziából fordította: —

Vattay Margit.

I.

A keleti határon fekvő, La Roche sur Doubs nagyocska város lakosai, nem minden meglepetés nélkül olvasták az „Union Sequanaise” következő újdonságát:

„Miniszteri rendelet folytán a városunkban elhelyezett gyalogosok 7-ik zászlóaljának társzekerészei Quimper-be helyeztetnek át, s a Bayonne-ból érkező 14-ik huszárezred fogja őket helyettesíteni. Nem örömmel,“ stb. stb.

Az igazat megvallva, a lap által kifejezett sajnálkozás csakis udvariasság volt, mert mindenki tudja, hogy egy ezred gyalogság nem idéz elő oly pezsgő élénkséget a vidék főhelyén, mint feltuczat huszár. A dolog nagyon is egyszerű. Az előbbieket nyugodt emberek, majd mind nősek, otthon borotválkoznak, ordonánczuk főztét eszik, megvannak elégedve tüzhelyük védszentjével, s mind ezen állapot nem is hoz semmit, sem a fodrászok, sem a vendéglősök konyháira, s legyünk őszinték, a női világot sem elégíti ki az egyenruha egyszerűsége, hozzá még zene hiány mellett, pedig ők ugyis eleget unatkoznak.

Huszárok! Óh mily öröm! Így hát ezentul

más élvezetük lesz vasárnap délutánonként a séta tér virágzó gesztenyefái alatt; a felszökő vizsugarak esésének egyhangú locsogását vig zene s pezsgő élet fogja felváltani. Ezentul lesz alkalom feltűnhetni a kormányzó né báljain, vagy az elnök né versenyein.

Éljen tehát a vig trombitaszó, mely a fútczát fölvidítja! Éljen a tarbai kis lovak patkózaja, melyeket a zene hangjai mellett ide s tova toporzékolva okoznak! Éljenek a bátor és dőlczeg lovasok és a kedélyes mulatságok, melyek oly kedves vakmerőséget tanusítanak a szív üzésében.

Csak április 15-én venultak be dicsőségeseen a huszárok, porosan, fáradtan, de azért mégis igézően La Roche sur Doubs városába.

Szegény gyalogosok! Még husz kilométernyire sem voltak, már is senki sem gondolt többé rájuk!

Ugyanaz nap délután, egy fiatal, szép szőke kapitány, fölgöndörített hajjal, kikeféltve, kifényesítve mintha skatulyából ugrott volna ki, — legkevésbé sem hasonlítva egy oly lovashoz, ki aznap 50 kilométert lovagolt, — a Cathédral utcában levő ház vas-rácsa mellett elmenve, a kapu előtt becsengetett.

— Sziveskedjék, mondá, — midőn névjegyét átadá, — Saupiquet urral tudatni, hogy pavillonját akarom kibérelni.

A névjegyen ez volt olvasható: Le Vicomte de Preboit Gaston, a 14-ik huszárezred kapitánya.

Saupiquet ur már előre elhatározta, hogy az nap nem távozik el házából, mert tudta

azt jól, hogy valaki elfog jönni a pavillon miatt. Hiszen már harmincz év óta megszokott dolog volt, hogy az udvara aljában levő szárnyépületet, — mely egy esinos lakásból, három paripára berendezett istálló és egy kocsi szinből állott — mindig a városban állomásozó harczfiak egy előkelő tisztje szokta kibérelni. Valahányszor a katonaság változott, mindig az lett az első kérdés a város előkelő köreiben: Kinek fogják Saupiqueték a pavillont kiadni?

Mert ez a dolog nem ment minden nehézség nélkül. Oly bérlő kívántatott, ki gazdag is és nős is legyen. Gazdag azért, hogy ezer kétszáz franc házbértől — borzasztó összeg egy közönséges tisztnek, — el ne rettenjen. Nősnek pedig azon egyszerű és természetes okból, mert Saupiquet ur maga is nős volt, s hozzá még egy husz éves bájos leánynak az atyja.

Midőn tehát de Prebois kapitány, mint finom nevelésű egyén, szerényen kijelenté, hogy ő még azon szerencsések közé tartozik, hogy még „nőtlen“, meg sem kínálatott ülésel.

Az elővigyázó Saupiquet ur udvariasan kísérté ki kapitány vendégét a vasrácsozatig, magyarázva visszautasításának okait, nem tartóztatva utjában vendégét, de még is oly formán, mintha egy halottat kísért volna temetőbe. A vasrácsnál véletlenül találkozott Gaston kapitány de Saupiquetné ő nagyságával és leányával, kik éppen haza érkeztek.

— A pavillon miatt talán?! — mondá a ház urnője, egy jól megtermett asszonyság,

Mai számunkhoz a hivatalos melléklet 23. száma van csatolva.

szintén beadják a választást megtámadó kérvényt. (Lásd mai táviratunkat.)

A valuta. A. B. C. illetékes oldalról vett értesülések alapján a következőkben közli a magyar pénzügyminiszteriumba márczius 8-ára egybehívott valuta-enquete tagjainak hiteles névlajstromát, és pedig meghívták: Beck Miksa, Beck Nándor, Falk Miksa dr., Desseffy Aurél gr., Földes Béla, Gyurkovich György, Hegedüs Sándor, Helfy Ignác, Hieronymi Károly, Horánszky Nándor, Kornfeld Zsigmond, Lánzy Leó, Lukács Antal, Lukács Béla, Lukács László, Matkovic Sándor dr., Pallavicini Ede örgróf, Széll Kálmán, Tisza István, Wahrmann Mór és Zichy Nándor gr. E bizottsági tagoknak már elküldték az ismeretes kérdőpontokat, a pénzügyminiszterium által összeállított nagyterjedelmű statisztikai és műemléktörténeti anyaggal. Az enquete tanácskozmányairól gyorsírói jegyzeteket készítenek.

A mezőgazdasági érdekképviselet szervezése. Bethlen András gróf földművelésügyi miniszter abban a jelentésében, melyet a törvényhozás elé 1890. évi működéséről be-terjesztett, kifejti, hogy a mezőgazdasági érdekképviseletet szervezni óhajtja és oda fog hatni, hogy a törvényhozás erre módot nyújtson. A törvényhozás elé ugyanis olyan törvényjavaslatot szándékozik terjeszteni, mely a mezőgazdasági érdekképviseletet szervezi és meg van győződve, hogy viszonyainak leginkább megfelelően egy olyan szervezet, mely a vármegyék autonóm életével kapcsolatos. Minden vármegyének legyen ugyanis a törvényhatósági bizottság közgyűlése által választott gazdatanácsa, mely a kinevezett szakbizottság közreműködésével intézze területén a mezőgazdaság különböző ágainak fejlesztését; gondoskodva legyen ennek számára először az előadói teendőket végző szakgyeőről vagy munkálkodó közegről, másodsorú a tanácsosok eszközökkel sikeres munkásság kifejtésére, végre harmadszor a tanács hatáskörét, tevékenységét, viszonyát pontosan körülíró ügyrendről. E fentebbi szervezetben a szakelőadói teendőket végző közegről, mely a szervezetnek nélkülözhetetlen kiegészítője, a közigazgatásról szóló törvényjavaslatban kitérő helyezett vármegyei gazdasági felügyelővel intézkedve leendő ennek az országos mezőgazdasági érdekképviseletnek betöltésére is gondoskodni kell, még pedig oly módon, hogy a

megyei tanácsok együttesen képviselhesék az egész ország mezőgazdasági érdekeit és azért a miniszter a vármegyei gazdatanácsok egy-egy választottjából és más elismert szakférfiakból álló országos gazdatanácsot vél szervezendőnek, mely a földművelési kormányzat erős támaszát és tanácsadóját képezze.

MEGYEI KÖZÜGYEK.

Rendkívüli közgyűlés.

Torontálvarnegye ma délelőtt rendkívüli közgyűlést tartott. A kedvezőtlen idő következtében a gyűlés igen gyéren volt látogatva. Jelen voltak: Rónay Jenő főispán, Daniel László h. alispán, Poroszkay Béla főügyész, Hegedüs Miklós h. főjegyző, Talapkovics Vazul pénzügyigazgató, Steinbach Antal tanfelügyelő. Továbbá: Vattay Miklós, Lauka Gusztáv, Menczer Lipót, dr. Klein Mór, Trifunác Mladen, Telesky Krisztó, dr. Brájjer Lajos, Weisz Manó, Molnár Sándor, Nakarada, Farkas Iván, Lindhof János, Eisenstädter Ignác, Bakalovich Agost, Wachtl Leó, dr. Piechl Szilárd, Zsiros Miska, Francz J. L. bizottsági tagok.

Elnöklő főispán rövid néhány szóval üdvözlö a bizottságot és ezután nehéz kötelességéhez képest jelentést tesz a legmagasabb uralkodó hazat ért gyászjelentéséről, különösen Ludovica bajor főhercegné ő Fenségeinek, Fenséges királynőnk edes anyjának elhalálozásáról, valamint arról, hogy a legutóbb uralkodott influenza járványnak négy cs. és kir. főherceg, nevszerint Henrik, Ernests, Zsigmond és Salvator Károly ő Fenségeik estek áldozatul. — További gyász érte a tek. tvtsági bizottságok a főispáni bejelentés szerint Herceg Thurn Taxis Egon ő főmagasságának és Papp Simon bizottsági tagnak elhalálozása által. — Az elnöki bejelentés folytán négy résztvét felirat határozatott el.

Ezek után bejelenti elnöklő főispán ur, a vármegye fiának Csekonics Endre grófnak legfőbb titkosságát, a vátoóságos belső titkos tanácsosi címmel való felruházását, ugyszinte bejelenti, hogy Baross Gabor kereskedelmi miniszter ur ő nméltósága a Lipót rendet, Bethlen András gróf földművelési miniszter ur ő nméltósága pedig a bel. titk. tan. címet kapta érdemeinek elismeréséül. — Mindhárom kitüntetéshez üdvözlő felirat intéztetik.

Bejelenti folytatólag elnöklő főispán ur,

hogy Popovits Nikofor g. kel. szerb püspök installatója a temesvári püspöki székhöz költöztet.

Az új g. kel. szerb püspök mint ilyen üdvözlöttik.

Végül bejelenti főispán ur, hogy Papp Géza dr. II. od. aljegyzői állásáról leköszönt.

— A leköszönés elfogadtatik.

Az ülés legelső tárgyát a loávató bizottságok megalkotása képezte, melyet Szilágyi Albert aljegyző adott elő.

A törvényhatósági bizottság által az egyes bizottságok elnökeivé megválasztottak:

1. A Nagy-Becskerek városi és járási loávatási bizottságba Gróf Szmetov Rikárd megyebizottsági tag;

2. A török-beeseibe Pulay Román megyebizottsági tag;

3. A nagy-kikindaiba Daniel Béla megyebizottsági tag;

4. A török kanizsaiba (állítási hely Oroszlámos) Tallian Jenő megyebizottsági tag;

5. A nagy-szent-miklósiba Nákó Kálmán gróf, helyettese Schwarze Eberhard megyebizottsági tag;

6. A perjámosiba Hartner József megyebizottsági tag;

7. A csenei járásba (állítási hely Gyertyámos) Szöllösy Lajos megyebizottsági tag;

8. A párdányi járásba (állítási hely Uj-Pécs) Gyertyánffy János megyebizottsági tag;

9. A zombolyaiba Viszkidenszky Gusztáv megyebizottsági tag;

10. A módosiba Csavossy Ignác megyebizottsági tag;

11. A bánlakiba és alibunáriba Wiener Emil megyebizottsági tag;

12. A pancsovaiba Szigmund József megyebizottsági tag;

13. Az antalfalviba Harnoncourt Felix gróf megyebizottsági tag; helyettese Bujkovszky Gusztáv megyebizottsági tag.

II. Loávatási bizottsági tagok.

Az 1873. évi XX. t. cz. 6. §-ában foglaltakhoz képest az illető járások főszolgabírái, vagy ezek helyettesei, illetve Nagybecskerek rendezett tanácsa város polgarmestere vagy ennek helyettese.

III. Elnöklő Főispán törvényadta jogánál fogva kinevezte:

a) Becslőkül:

1. A Nagybecskerek városi és járási loávató bizottságba: Vattay Miklóst, Lovieser Mihályt és Winkler Gézát.

ki első pillanatra elárulta, hogy ő lenne a tulnyomó fél a ház vezetésében.

— Amiat volt m itt, de nem léphettünk egyezsége — felelé a tiszt egy finom mosolylyal, mely szép bajuszának h miskás kifejezést kölcsönzött

— Persze, egy kissé sok! egyszerű kapitánynak! — folytatá az asszonyság.

— Oh, asszonyom, ha csak az összegről volna szó! . . . Éppen nem találok tulságosnak, ha lovaim ellátásáról van szó! . . . Pedig jól ellettek volna he yezve önöknél

— Most már tisztában vagyok, uram! s tudom, hogy mi az akadály: Ön nem nős! . . .

— Nem az én hibám, asszonyom! . . . Bayonneból jövünk, hol minden asszony barna; ez pedig nem az én kedvenc színem.

Hortense kisasszony, ki kitünően nevelt szép szöke volt, akaratlanul is fülig pirult e szavakra.

Saupiquet ő nagysága némi csend után egyet sohajtott.

— Istenem, talán volna mégis egy mód, az egészket nyélbe ütni! Hát bérelje ki a pavillont két lova számára. . .

— Asszonyom! Három lovam van és két kocsim!

— Ez mind e tér és hely van bőven! A mi pedig Önt illeti, fogadjon egy lakást a városban, a mi Önre nézve sokkal is kellemesebb lesz, mert ott barátjait zavartalanabban fogadhatja! Mielőtt pedig határozni, egy kis helyszíni szemle nem lesz felesleges. . . Tessék uram besétálni.

II.

Másnap már mindenki tisztában volt a helyzettel, csak azt nem tudták elhatározni, hogy mit bámuljanak jobban: Saupiquet ur ügyességét-e, ki a bérlő folytonos jelenléte kellemetlenségét ki bírta kerülni, vagy a vicomte bökezűségét, ki egy házber helyett kettőt fizetett.

A fiatal kapitány a főutezán nagyon szép lakosztályt rendezett be és nemsokára nagyon is igazolta Hortense kisasszony szüleinek óvatosságát, miután hozzá nagyon sok és különféle minőségű látogatók jöttek.

Ezen idő alatt a három lö boldog napokat és nyugodt éjjeket élt a pavillon földszintjén.

A két tárbai kancza remek példány volt a kapitány vagy phaetonjába vagy homokfutó kocsijába fogatta. A harmadik egy nagyszerű irlandi „hunter“, Vawerley nevű, melyet a kapitány úgy ült meg, mint egy tökéletes mülovas.

Nemsokára Gaston kapitány nélkülözhetlen barometer lett a Saupiqueték körében. Kocsija rendelkezésére állott a hölgyeknek, kiknek az ezred virágait bemutatni nem is mulasztotta el. A fogadóterem annyira katonás szalonná lett, hogy a polgári felöltök olyanformán érezték magukat, mint a befőttes üvegek egy fegyver-kirakóban. . .

Mindezen felöltök között a La Jarrie pénzügyi igazgató felöltöje volt a legszerencsétlenebb.

Mielőtt a huszárok megjöttek, a pénzügyigazgató félig-meddig már el volt

jegyezve Hortense kisasszonnyal, mint a város egyik kitünő partijával.

Mert hát hiába! A vidéken minden lassu alapossággal történik. Látunk tervezgetni házasságot feléig is, a mely idő éppen elégséges két párisi egyénnek, hogy összekeljen, egymást kölcsönösen megcsalja, hogy kiabranduljon és hogy a valópört megindítsa.

La Jarrie Eduárd pénzügyigazgató már annyira otthoniasan érezte magát, hogy vasárnaponként rendes vendége volt a Saupiqueték asztalának a helybeli plébánossal s néhány komolyabb családi baráttal; sőt mi több, a mult tél három báli mulatságán ő tánczolta a cstillont is a szép Hortense kisasszonnyal, a mi pedig veszedlmes kitüntetés szokott lenni, melyet már csak a házasság szokott szentesíteni. Szóval, az egybekelés annyira elhatározott dolognak tünt fel, a miről már csak azért beszéltek, hogy az egybekelés napját kitudhassák, vagy hogy az el nem engedhető élvezetek programját összeállithassák. Maga Eduárd ur pedig biztos nyugodtsággal várta a szerencsés órát, mely karjai közé vezet egy gyönyörű teremést és ráadásul jókora hozomány urává teszi.

De midőn egy végzetes napon Saupiqueték udvarába lépve, közvetlenül maga előtt lát egy lovat, a lóháton egy csinos tisztet, a ló előtt egy szép szöke leányt rózsaszínű pongyolában, czukrot adogatva a lónak!

(Vége következik.)

2. A török-becseibe: Kropf Sándort, Szekulics Istvánt és Solymos Gusztávot.
 3. A nagy-kikindaiba: Gulyás Antalt, Jankovich Sándort és Raich Ivánt;
 4. A török-kanizsaiba: Sulpe Vilmos, Bagari Pált és Lederer Arthurt;
 5. A nagy-szent-miklósiba: Rónay Ernót, Schreyer Viktort és Marjanovich Györgyöt.
 6. A perjámosiba: Schaunen Jánost, Strisch N. és Szentpéteri Endrét;
 7. A cseneibe: Thöresz Jánost, Kisfaludy Pétert és Röser Ádámot;
 8. A párdányiba: Szladek Jánost, Stassik Jánost és Kászonyi Sándort;
 9. A zombolyaiba: Crettier Adolfot, Bezuk Lajost és Heckler Gyulát;
 10. A módosiba: Fendler Károlyt, Dániel Józsefet és Vuchetich Endrét;
 11. A bánlaki és alibunáriban: Bodován Márkot, Grób Lajost és Tolveth Rezsőt;
 12. A pancsovaiba: Zega Szilárdot, Ruppenthal Jánost és Szabadkay Ignácot;
 13. Az antalfalvaiba: Jarmaczky Mihályt, Bakonyi Györgyöt és Mihalovics Mihályt.

b) Állatorvosokul:

1. A Nagybecskerek városi és járási loavatási bizottságba: Fülöp Györgyöt;
 2. A török-becseibe: Gallé Pált.
 3. A nagy-kikindaiba: Hajnal József megyei állatorvost;
 4. A török-kanizsaiba: Szabó János körállatorvost;
 5. A nagy-szent-miklósiba: Nyári Sándor állatorvost;
 6. A perjámosiba: Klima Györgyöt;
 7. A cseneibe: Hilger Jakabot;
 8. A párdányiba: Axmann Jánost;
 9. A zombolyaiba: Váry Vilmost;
 10. A módosiba: Palmi Emilt;
 11. A bánlak-alibunáriban: Szoboszlai Istvánt.
 12. A pancsovaiba: Imreffy Károlyt;
 13. Az antalfalvaiba: Gulyás István megyei állatorvost.

A torontálmegyei közkórházra nézve azon határozatot hozta a közgyűlés, hogy a belügyminisztérium felkérésre, miszerint a tárgyban mielőbb határozzon.

Következett ezután a Nagybecskereken felépítendő pénzügyi palota ügye, melyre lapunk holnapi számában visszatérünk. Hegedüs Miklós h. főjegyző referált ezen tárgyról, oly világos, áttekinthető előadásban, mely a közgyűlésen jelen voltaknál általános tetszésre talált. A közgyűlés a következő határozatot hozta: Adassanak el a pénzügyi nyugdíjalapot kepező 130,000 forint értékű magyar papírraderek kötvények. A hiányzó 48,000 különböző alapokból vétésék kölcsön. Az alispán utasíttatik, miszerint a jelenlegi kincstári épület megvétele nézve a szerződést 17,790 forintban kösse meg. A Bonnaz-utcai pénzügyi ház irassék át tehermentesen a nyugdíjalapra. Végül gondoskodjék az alispán a kincstári ügyészség ideiglenes elhelyezéséről.

Rigó István I. aljegyző betérjeszti a megyei tisztviselésnek Nagy-Kikinda községe által, a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez beadott azon kérvényére vonatkozó jelentését, hogy a nagy-kikindai Raczkovits növeldei alapítvány kezelése és vezetése a nevezett községre bizassék.

Hosszabb vita után, melyben résztvettek: Dániel László, Poroszkay Béla, Tellesky Risztó, Trifunác Mladen, Hadfy Döme, Bakálovics Agost stb. határozatot, hogy a törvényhatósági bizottság kijelentette, hogy elvben kész az alapítvány kezelését és a felépítendő iskola vezetését a leendő Nagy-kikinda rendezett tanácsu városnak átadni, oly feltétel mellett, hogy ennek következtében az alapító levél 7. §-ában két bizottsági tagot Nagy-kikinda válasszon, az alapítvány átadását azonban csak akkor fogja eszközölni, ha a leányiskola már felépült.

Majd Papp Simon helyére a közigazgatási bizottságba 13 szótöbbséggel Tallian Jenő választott be.

Szilágyi Albert m. aljegyző előterjeszti a segéd- és kezelő-személyzet azon tagjainak névsorát, a kiket az állandó választmány jutalmazásra érdemesnek tart. Az állandó választmány javaslata egyhangulag elfogadtatott.

Ezek után többkisebb fontosságú tárgy intéztetett el, melyekről lapunk holnapi mellékletén számolunk be.

Toalett-titkok.

(A jelm-zbál előtt.)

Szeretném asszonyos kíváncsisággal megkérdezni önöktől ott a szerkesztőségben, hogy tudják mi az a toalett-titok? Ha nem... a mit föl is tesztek, kérdezzenek meg egy feleséges vagy nagy lányos embert, hogy mit jelent az, mikor az asszony (lány) a házhöz járó varrókisaszszonnyal bezárkózik a munkaszobába: „lélek az ajtón se be, se ki” — mig el nem készül az, a mit találgatni sem szabad, nem hogy megtudni és kitalálni.

Ami ott folyik a zárt ajtó mögött, — az egy darab teremtés. Egy bali ruha — úgy készül, mint egy poetikus szimű. Kigondolják, megtervezik, feldolgozzák, tökéletesítik teszik, azután — a lámpák elé állítják és lesik a sikert.

Író nem oly féltékeny készülő műve titkára, mint a nő a bál öltözetre. És éppen ez ingerel engem arra, hogy a jelm-zbálról eláruljam az alábbi toalett-titkokat, amelyek szerint lesz:

Nyár.

Szép, szőke, sugár lány. Arany kalászdiz a világos ruhán. A nagy pittoreszk szalmakalapon — vadmezei virágok. Aranysarló a szimbolum. A cipő — pipacsvirág-szin.

Margit. Göthe Margitja

Szőke szépség. Ég-kék ruha, fekete bársony szegélyvel; fehér selyem betét. Egy darab középkori, bájos poezis.

Fine de siècle.

Ez a neve a toalettnek. Vagyulke a rokokónak s a modernnek. Fekete sima bársony, tarka himzés-sel, rózsaszín selyem derék. Havasi virág diz. Fehér paróka.

Barn, eleven szépség.

Két jelmez a „Kanári hercegnő”-ből. Bizar, festői formák, fényes megjelenés. Akkor is feltűnne a kanári-jelmez, ha nem az a két szőke nővér viselné, akiknek üde, ifjú szépsége a toalettet emeli, nem pedig megfordítva.

Orosz pórno.

Szlavianszky Agraneff bájos Nadicakájának ragyogó, tarka, keleties toalettje két jelmez által is képviselve lesz. Egy elegáns szőke asszony és egy csinos leány mutatják be az orosz népviselet gazdag pompáját.

Ancien regime-korabeli jelmez.

Klasszikus, tiszta szépségen — rózsaszín selyem ruhaalj. Fehér selyem Watteau-derék. Igazi csipkék. Fehér paróka

Székkakas.

Originális toalett-ötlet. A ruha fehér könnyű habfodorkból áll, telehintve fehér kristálycseppekkel. (Amik az esőt jelképezik.) Az övről négy széles szalag hull alá a ruha szegélyéig. A szegélyen feliratok: Kelet. Nyugat. Észak. Dél... s az ezeknek megfelelő festmények. A derék égszínkék, ezüst csillagokkal. Az övön — hévmérő. A haj szabadon. Hajdiz: ezüst sisak, székkakással... Az ötlet egy kis barna lányé, aki ép oly csinos, mint leleményes.

Satanella.

Előkelő, bájos barna nő. Meggypiros, selyem fodros ruhaaljhoz — fekete prémes derék, amely hátul frakkban végződik. A vállon piros gazedudorok. A haj kibontva, elől magas puffal, melyből kis mefisztoi szarvacskák bukkanak elő. A lábön piros cipők — ördög fejcsékkkel.

Gigerli.

Egy szép barna menyecske és nővére azt fogják bemutatni, hogy a gigerli-viselet is lehet bájos jelenség, csak kecses formákat takarjon. A toalett: nagy kockás selyem ruha, vörös selyem gigerli paletot,

fehér selyem ing, széles öv, fehér gigerli-kalap, monokli, aranygombos pálcza.

Spanyol és tiróli nő.

Két ifju, kedves nővér. A spanyol: fekete bársony ruha — himzéssel, piros spanyol derék, fehér blouszal. A csipőn keresztül tarka selyem sál. A fejen ke-rek spanyol kalap. A tiróli: rövid, kék ruha: sima, szorosan a testhez simuló füzöderék fekete bársonyból; fehér bőjuju ingváll. Tiróli kalap.

Indus jelmez.

Barna, szép, nő, sápadt, érdekes keleti arc. A jelmez: fehér könnyű gaze-ból, mely arannyal van áttörve. A kezeken arany karikák. Arany pénzezből nyakdisz. A fejen fehér fátyol... A keleti miszticizmus — perszonifikálva.

No de most elég... és még csak annyit, hogy jaj önöknek ott a szerkesztőségben, ha elárulnak, hogy

Ki vagyok?

HIREK.

— **Könyöradomány gyűjtés.** A belügyminiszter a vakok országos önképző segélyző és nyugdíj egyletének egyleti céljai előmozdítása indokából, egy évi időtartamra engedélyt adott az ország területén tagok és könyöradományok gyűjtésére.

— **A felső-torontáli ármentesítő társulat választmányi közgyűlését** f. hó 26-án tartotta meg. A gyűlés két szempontból is nagy jelentőségű volt. Első választmányi ülése volt ez a társulatnak, mióta autonómiáját visszakarta s ez ülésen vett részt s elnökölt először Rónay Jenő főispán, a társulat új elnöke. Az ülésen jelen voltak Dániel Béla társulati igazgató és Malina Gyula kir. műszaki tanácsos, főmérnök, Péchy László földmívelési miniszteri biztos kiküldöttén kívül: Tellesky Risztó, alelnök, Rónay Ernő, Karácsonyi László, Bogáry Pál, Léderer Arthur, Gulyás Antal, Bayer Alajos, Hartner József, Pillich Kálmán, Orsó Mátyás, Schwarcze Eberhard, Vinczevidy Izsó, Trifunác Mladen, Grubics Tivadar, Bogdán Zsvikó dr., Nagy György kir. tanácsos jószágigazgató, Badrlicza Vasza és Pulay Román választ. tagok. A társulat folyó ügyeit tárgyalta, melyről azonban csak legközelebbi számunkban referálhatunk.

— **Haláleset.** Mint részvétellel értesülünk, Fekete Elégius, a helybeli pénzügyigazgatóság egyik legderekabb tisztviselője, ma reggel hosszú szenvedés után meghalt. Ez alkalomból a nagybecskerek m. kir. pénzügyigazgatóság az elhunyt édes anyjához, özv. Fekete Antalné szül. balatoni Bota Viktoria urnőhez, meleg hangon szerkesztett részvétlívratot intézett és a következő gyászjelentést adta ki: A nagybecskerek m. kir. pénzügyigazgatóság tisztikara mélyen érzett részvételt tudatja szeretett tisztársa fertői Fekete Eligiusz m. kir. I. oszt. p. ü. fogalmazónak hosszas szenvedés után Gyöngyösön, f. évi február 25-én, 33 éves korában történt elhunytát. Béke lengjen porai felett! Az elhunyt szívjóságával, mindenkor nyilvánult önzetlen baráti szeretetével, pályatársainak közbecsülését és szeretetét vívta ki, a pénzügyigazgatóság egy fiatal és tehetséges tisztviselőt vesztett benne, kartársai pedig szép reményekre jogosító lelkes barátjukat gyászolják. Alig 3 hete távozott el Nagybecskerekről, a sorvasztó láz által teljesen elgyötörtén, de veszelés bajának ismerete nélkül egy jobb jövő reményével telve, pihenést, javulást keresve a gondos, szerető édes anyához Gyöngyösre; barátai fájó sejtellemmel szoritottak vele utójára kezét, ő pedig a viszontlátásig vett társaitól bucsut, s rövid 3 hét után a gyöngyösi sirkert egy halommal gazdagabb, s kartársai, kik egy jeles egyéni tulajdonokkal bíró jó baráttal szegényebbek ma, mondják: „A viszontlátásig.”

Álarozsbál. A munkásegyletnek minden évben ismétlődő álarozs és jelmezbálja mult szombaton ismét a legvigabb hangulatban folyt le. Ezuttal sem volt hiány szép nőkben, kik fess és változatos kosztümökben jelentek meg és kitűnő ötleteikkel nagyban emelték a jó kedvet. A rendező-bizottság pedig gondoskodott arról, hogy a pauszákat a különböző-különb mutatóványokkal töltsék ki, így aztán nem esoda, hogy a közönség pompásan mulatott s kiválóan kivirradt a fiatalság. A rendezőség ezuttal is kitűntette a két legszebb maszkot. Ejjelkor tárgyalt a jury és azzal az egyhangu határozattal fejezte be konferenciáját, hogy az első díjra az a kedves kis Amor érdemes mindenekelőtt, kinek a bálai közönség azt régen odaitélte. At is nyújtották nyomban az első díjat, egy igen szép bokréta, Gyuricsin Mariska kisasszonynak. A második díjat egy tüzes szemű cigányleány kapta, Slipák Janka kisasszony, ki méltó ellenfele volt a kis Amornak. A legeredetibb férfi maszknak szánt díjat megnyerte J. Pits ur. A jelen volt hölgyek közül felemlítjük a következőket: Gyuricsin Mariska (Amor), Slipák Janka (cigányleány), Tolveth Tónika (czukrászleány), Buricz B., Prasák Lina, Grandjean Katicza, aidvogel Katicza (jockey), Kun Anna (mosóné), Knap Helén, Piechl Iona, Kelemen N., Hoff Anna, Malonyai Irma, Szigetiné és leánya, Kovách Berta, Tulich Györgyné és neje, Pokornyné, Korényi Katicza (elszasi leány), Beöthyné, Csája N., Gal Irma, Gozsik Róza, Schuld Paula, Holczmayer Mari.

— **Vesztett-kutya marás.** Szanádon — mint levelezőnk írja, — Jung Mátyás ottani lakos kutya egy Papp Lajos nevű eselédet, egy szarvasmarhát és egy sertést mart meg. A bonczolás alkalmával kitűnt, hogy az eb tényleg vesztett volt, mert is a meg mart eselédet a budapesti Pasteur-intézetbe szállították. Szanádon községében az ebek közt a vesztettség esetek az utóbbi időben már aggasztó mérvben léptek fel, mert is az ebek és macskák irtása Szanádon községében a török-kanizsai főszolgabíró erélyes intézkedése folytán erősen folyik, s néhány nap mulva az teljesen be lesz fejezve s így remélhetőleg a vesztettség esetek további ismétlődésének lehetősége ki lesz zárva.

— **Elvesztett marhajárlatok.** Abauj-Tornavarmegye pénztára által február 24 en a vármegye pecsétjével és 14103 tól 14202 ig terjedő számozással ellátott 100 drb 5 kros marhalevél lett Hernád Szőlled község részére kiadva. Az egyén azonban, ki e 100 drb marhalevelet átvette, állítólag elvesztette.

Táviratok.

A képviselőház ülése.

Budapest, febr. 29. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház ma Bánffy Dezső báró elnökle alatt ülést tartott, melyen az elnök mindenekelőtt bejelentette, hogy Bethlen Balázs gróf lemond a kereskedelmi miniszteriumban viselt állásáról. Bemutatta továbbá Uray Imre megbízó levelét, s jelentette, hogy Polonyi Géza a szolnoki mandátumáról lemondott.

Ezután Csáky Albin gróf, valóság és közoktatásügyi miniszter terjesztette be újból a néptanítók fizetésének szabályozásáról szóló törvényjavaslatot, továbbá a magyarországi közoktatásügy állapotáról szóló XX-ik évi jelentését, és végül a tanítói nyugdíj és számalap állapotáról szóló jelentést.

Majd Molnár Antal jegyző tett jelentést a mult ülésen megejtett választásokról, mire a bíráló és összeférhetlenségi bizottságok tagjai nyomban felesküdték.

Következett azon képviselők neveinek kisorsolása, a kiknek mandátumait megtámadták. Nikolics Feodor báró és Ugron Zoltán az Vik osztályba kerültek.

Ezután Helfy Ignác a szélsőbal részéről interpellációt intézett Szapáry Gyula gróf miniszterelnökhöz, mint belügyminiszterhez, az árvamegyei éhínség tárgyában.

Szapáry Gyula gróf azonnal felelt. Kijelenti, hogy a lapok hiriei túlzottak s messze felülhaladják a valóságot. A kormányt ugyan e lapok hanyagsággal és közönnyel vádolják. Holott e vádasodásokra a kormány éppenséggel nem szolgált rá, mert az inséges helyekre nyomban segélyt küldött, s azonnal intézkedett az iránt, hogy a tavaszi magok beszereztesse nek, valamint az iránt is, hogy az éhezők és munkanélküliek egyelőre a közmunkáknál dolgot kapjanak, s ekként magukat és családjukat fentarthassák.

Az általános éljenzéssel és lelkesedéssel fogadott választ úgy az interpelláló Helfy Ignác, mint a ház egyhangulag tudomásul vette.

A képviselőház felirati bizottsága.

Budapest, febr. 29. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülése után nyomban megalakult a ház felirati bizottsága, melynek elnöke Tisza Kálmán, jegyzője pedig Bokross Elek lett.

A kalocsai érsek bőkezűsége.

Kalocsa, febr. 29. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Császka György kalocsai érsek, rendkívül szívélyességgel és pompával fogadta Bács megye küldöttségét, melyet diszmagyarban Bács megye főispánja, Sándor Béla vezetett. A küldöttség tagjai között volt Gromon Dezső honvédelmi miniszteri államtitkár is. A Sándor Béla, főispán által tartott lendületes üdvözlő beszédre az érsek meghatottan válaszolt, egyszersmind kijelentette, hogy Baja és Zombor városok részére egy huszezer forintos alapítványt tesz, melynek kamatai egy később meghatározandó célra lesznek fordítandók.

A francia kormányválság.

Páris, febr. 28. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A Loubet-kabinet is megbukott, na tekinthető már. Parlamenti körökben elterjedt hír szerint egy Rouvier Constans-kabinetnek van legtöbb kilátása. A Loubet-kabinetet részben mérsékelt rokonszenvvel, részben határozott ellenszenvvel fogadták; a kabinet egyébiránt még nincs megalakulva, még nincsenek meg Burdeau és Cavaignac hozzájárulási nyilatkozatai. — Azt beszélik, hogy Constans kamarai mandátumot vállal és hibeinek élén ellenzéki állást fog elfoglalni.

A kamara ülésében rövid, de heves vita folyt a fölött, vajjon folytassák-e a tárgyalásokat vagy pedig a kamara tovább elnapoltassék-e. A szélső bal és a jobb oldal kormány nélkül is folytatni akarta a tárgyalást. Deroulède ezeket mondta: Ennek a várakozásnak és halogatásnak véget kell vetni, az ország nem e végből küldött bennünket ide; az ország tudni akarja, minő titkos hatalmak működtek közre, hogy még mindig nincs miniszterium. Mi hétfőn ülést akarunk tartani; ha addig nincs kabinet, annál rosszabb, de így nem mehet tovább. — Baudry d'Asson osztja Deroulède felfogását. Floquet kézfölemeléssel megejteti a szavazást és konstatálja, hogy a kamara a csütörtökig való elnapolását határozta el. Baudry d'Asson kiabálva rohan a szószékre és azzal vádolja Floquet, hogy a szavazás eredményét meghamisította. Erre több perc hosszútartó óriási zaj támadt, melyben Floquet, Baudry d'Asson és Deroulède egymást tulharsogni igyekeznek. Baudry d'Asson: Ön kihirdette a szavazás eredményét, a nélkül, hogy a jegyzőket megkérdezte volna, ön a szavazással szédélgést követett el! — Floquet: Szuverén megvetéssel fogadom az ön szavait! — Baudry d'Asson: Én pedig azt vettem meg, a mit ön mond! Erre iszonyu zaj támad, mely közben több konzervatív azt kiáltja Baudry d'Assonnak: Ugyan szegyeje magát, ön terhünkre van! Floquet fötteszi kalapját és leszáll az elnöki emelvényről. Deroulède azt kiáltja neki: A mai eset és a Laur-eset együtt véve két szédélgést tesz ki. Az izgalom a folyosókon is folytatódott, hol a Loubet-kombináció meghiusulásáról beszéltek, miután Burdeau vonakodik tárczát elvállalni: ismét valószínűvé vált a Constans-kombináció s azt hiszik, hogy végül mégis csak Constans fogja az új miniszteriumot megalakítani.

300.000 orosz a határon.

London, febr. 28. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A „Standard“ jelenti Varsóból: Az orosz hadsereg a tavasszal három hadtestre osztatik, u. m.: északi hadsereg — Wladimir, nagyherceg alatt; nyugati hadsereg — Gurko tábornok alatt; és déli hadsereg — Dragomirov alatt. Az egész hadsereg főparancsnoksága pedig Obrucsev vezérkari főnökre bízatik. Jelenleg 300,000 főnyi kozákság és egyéb lovascsapatok vannak elhelyezve Lengyelországban a német és osztrák-magyar határon.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözsderől.

(A „Torontál“ eredeti tudósítása.)

Budapest, febr. 29. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A gabonaneműek kivétel nélkül elhanyagoltak és rohamos áresökkenésben részesültek. A malmok az árból 15—20 kr. concessiót kértek, mit vevők bár nehezen, megadni voltak kénytelenek. Tengeri nagyon lanya, 10 krral olcsóbb. Zab hasonlólag 15 krt vesztett értékéből.

Határidő-üzlet:

Buza tavaszra 10.32

Zab tavaszra 5.78.

Buza őszre 9.22.

Tengeri máj.—jun. 5.35—37.

Káposzta Repcze 13.20.—30.

REGÉNY-CSARNOK.

Halálos sebek.

Regény.

A „Torontál” számára írta:
Jurkovic Aladár.

I. RÉSZ.

(Első folytatás.)

A vendég pedig, hogy valamennyire elpalástolja zavarát, idegesen kezdte bajuszát pödörgetni, miközben ajkait harapdálta.

— Nos, és a másik ok? kérdé aztán, alig palástolható türelmetlenséggel.

— A másik ok már kissé komolyabb... Ez már a lány ellen szólott s a világ nyelvéét is sokat foglalkoztatta...

— Nos?
A korcsmáros közelebb huzódott vendégéhez s lassubb hangon folytatta:

— A kisasszonyt ifju korában valami szerencsétlenség érte!... Megesett!...

Az idegen felkiáltott.

Arcza halásápadt lett, s minden izében remegett. Annyira ki volt kelve magából, hogy a korcsmáros szintén felugrott, s ijedten kérdé:

— Rosszul érzi magát, uram?

Az idegen közben kissé lecsillapodott.

Egész valóján meglátszott, hogy emberfeletti erővel küzködik a bensejében forrongó indulatokkal, melyek csaknem teljesen hatalmukban tartják s kegyetlen erővel uralják testének minden izét, szívének minden zugát.

A lámpa rezgő, sárgás fénye bevilágította arcát, melynek minden vonása elváltozott. A zilált, viaszszárga ábrázatról leritt a lélek rettentő vajudása, háborgása.

Perczek kellettek hozzá, mire teljesen magához tért. Aztán lehetőleg közönyös arcot igyekezett mutatni, s egy nagy pohár bort üritett ki.

A korcsmáros folytonosan fürkészőleg szemlélte.

Az egész eset annyira meglepte, hogy önkénytelenül is ajkára tolult a kérdés:

— Ismerte tán, uram, azt a nőt?

Az idegen feltünőleg hevesen tiltakozott:

— Nem, nem ismertem!... De sorsa nagyon meghatott... Gyakran megesik, hogy egy esemény, habár ahhoz semmi közöm sincs is, annyira fölízgat... Rendkívül ideges vagyok, s az ilyen rohamok feltétlenül uralkodnak egész idegrendszeremen. De mit sem tesz... Az izgatottságom már elmúlt... Folytassa csak bátran...

A korcsmáros úgy tett, mintha a válasz teljesen megnyugtatta és kielégítette volna. Ravasz arcán azonban meglátszott, hogy az imént adott magyarázatot éppenséggel nem tartja valószínűnek, s gyanuja nem hogy eloszlott volna, de még növekedett.

Ismét az előbbi, halk, bizalmas hangon kezdte folytatni történetét:

— Igen uram... A lányt, a mikor még alig volt tizenhét éves, szerencsétlenség érte... Egy szép napon azt hallottuk, hogy beteg, fürdőbe kell utaznia... Valamennyien sajnáltuk, de gyanakodni éppenséggel eszünk ágában sem volt...

— És miként tudták meg mégis?... Hátha nem is volt igaz?...

— Sajnos, igaz volt... Az ilyen dolgok csak ideig-óráig maradhatnak a világ

előtt!... Eleintén csak suttogni kezdtek róla, majd mind határozottabb és határozottabb lett a hír... Az ilyen esetben falun minden ember önkénytelen titkos rendőrré válik, s fürkészt, kutat, keres folytonosan... Lassanként a bizonyítékok egész raja gyült össze... Már el sem lehetett tagadni... S mikor a lányka beteg, sápadtan, halaványan visszatért utjából, tudta már az egész vidék, s tudták azt is, hogy fia született, s hogy az a születés után azonnal meg is halt...

— És a gyermek atyja? Ismerték azt is?...

— Ismertük!... A lánykának, anyai részről, valami igen távoli rokona volt. Egy haszontalan, lelketlen kalandor, a ki mindössze néhány hónapot töltött itt... Hogy azt miként használta fel, láthatta!... S a mikor az esemény nyilvánvalóvá lett, kerekét oldott s egy szép reggelen hült helyét találták... Ugy mondják, Amerikába szökött s ott mint szénégető pusztult el nyomorultan, mint a hogy megérde melte!...

Az idegen mélyen a tenyerébe temette arcát s fel sem pillantott, a mikor kérdé:

— És a fiatal gróf mindezt tudta, a mikor a lányt elvette?

— Tudta. Bár a fiatal gróf ez időben, a mikor ezek történtek, külföldön tartózkodott s csak két évvel későbbben tért haza... Akkor ismerte meg a lányt, a ki szebb volt mint valaha, s a ki ragyogó szépségével s aranytiszta, jóságos szívével csakhamar meghódította a fenkölt lelkü, nemes gondolkozásu, előítéletektől ment ifju főurat...

— És?...

— És viszonyuk csakhamar benső lett és igaz... Az ifju gróf megtudta ugyan a lányka multját, — az maga fedezte fel neki — de megbocsátott, szeretettel ölelte magához, s a multért cserébe csak egyet kért, a — jövőt!...

A korcsmáros szavait néhány pillanatnyi csend követte.

Az idegen mozdulatlan ült helyén s felsóhajtott.

Majd felkelt s így szólt:

— Köszönöm a szíveségét, gazda... Története szép volt... S még csak egyet kérdek. Hogy hívták a lányt?

— Lillinak... Az öreg Erdei Gáspár leánya volt.

— S hol tartózkodik most?

— Ha jól tudom, valahol a főváros környékén... Teljes visszavonultságban él férjével...

Az idegen egy ideig mereven maga elé bámult, majd így szólt:

— Különös... És most, kérem, nézzen a szoba után... Reggelre pedig gondoskodjék valami kocsiért... Utazni fogok!

A korcsmáros lassan czammogott ki az ivóból.

Az idegen pedig újból az asztalhoz ült, lehajtotta fejét, s maga elé tekintve lassan dűnyögte:

— A sors mást akart hát!... Lilli férjhez ment?!... Nincs már rá mód, hogy jóvá tegyem hibámat?... Én istenem! Ha láthatnám őt! Ha beszélhetnék vele!

(Folyt. köv.)

VÁSUTI MENETREND.

Ervényes 1891 okt. 1-től.

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6,00—5,59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

Szécsány—Párdány.		3211	3213
		v. v. v. v.	II. III. o.
Szécsány	ind.	5,30	9,44
Módos	"	5,57	0,14
*Fény	"	5,49	10,23
Párdány	érk.	6,01	10,35

Párdány—Szécsány.		3212	3214
		v. v. v. v.	II. III. o.
Párdány	ind.	6,49	3,19
*Fény	"	7,02	4,02
Módos	"	7,17	4,17
Szécsány	érk.	7,40	4,40

Nagy-Becskek—Versecz.		3101	3111
		sz. v. v. v.	II. III. o.
Nagy-Becskek	ind.	8,15	—
Nagy-Becskek-Bégapart	"	8,22	3,10
Lázárföld	"	8,50	3,43
*Pusztu-Kenderes 8. sz. őrház	"	—	—
*Lajosmajor	"	—	—
Szárcsa	"	9,16	4,15
Szécsány	érk.	9,29	4,30

Párdány l. alul.			
Szécsány	ind.	9,39	4,74
Bóka	"	9,52	5,02
Kanak—Ó-Lécz	"	10,09	5,22
*Barárháza 6a. sz. őrház	"	10,17	5,34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	10,24	5,46
Györgyháza	"	10,36	5,58
Zichyfalva	"	10,48	6,15
Nagy-Margita	"	11,03	6,31
*Loudon-Tanya	"	11,10	6,40
Bethlen-Tanya	"	11,29	7,02
*Temes-Paulis	"	11,37	7,13
Versecz-Rét	"	11,44	7,20
Versecz	érk.	11,48	7,24

Versecz Nagy-Becskek.		3112	3102
		sz. v. v. v.	II. III. o.
Versecz	ind.	5,12	2,35
Versecz-Rét	"	5,17	2,42
*Temes-Paulis	"	5,24	2,49
Bethlen-Tanya	"	5,34	2,57
*Loudon-Tanya	"	5,55	3,15
Nagy-Margita	"	6,14	3,23
Zichyfalva	"	6,15	3,35
Györgyháza	"	6,31	3,47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	6,50	4,02
*Barárháza 6a. sz. őrház	"	7,01	4,10
Kanak—Ó-Lécz	"	7,13	4,19
Bóka	"	7,32	4,35
Szécsány	érk.	7,46	4,46

Párdány l. alul.			
Szécsány	ind.	8,01	4,56
Szárcsa	"	8,18	5,10
*Lajosmajor	"	—	—
*Pusztu-Kenderes 8. sz. őrház	"	—	—
Lázárföld	"	8,51	5,37
Nagy-Becskek-Bégapart	"	9,22	6,04
Nagy-Becskek	érk.	—	6,08

Menetrend a Nagyikinda—nbecskerekí vasútvonalon.

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.		3011	3001
		v. v. sz. v.	I. II. III. o.
	Budapest ind.	7,00	7,45
	Temesvár	9,30	11,30
Nagy-Kikinda	"	3,30	3,30
Karlova	"	4,34	4,11
Beodra	"	4,53	4,23
Török-Becse—Aracs	"	6,03	5,02
Kumán	"	6,33	5,22
Melencze	"	7,07	5,42
Ellemér	"	7,35	6,01
Nagy-Becskek	érk.	7,59	6,18

Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.		3002	3012
		sz. v. v. v.	I. II. III. o.
Nagy-Becskek	ind.	6,30	7,10
Ellemér	"	6,48	7,35
Melencze	"	7,11	8,08
Kumán	"	7,27	8,30
Török-Becse—Aracs	"	7,52	9,14
Beodra	"	8,27	10,00
Karlova	"	8,39	10,21
Nagy-Kikinda	érk.	9,23	11,12
	Temesvár	—	4,40
	Budapest	2,05	7,20
		8,40	

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

Jegyzősegéd!

Azonnal és állandóan alkalmaznék egy 28 éven alóli róm. kath. vallású, a román nyelvet is bíró a jegyzői teendőkben jártas „tetőtől talpig tisztességes becsületes megbízható egyént“. Fizetése egyelőre havi 15 forint, mosáson kívül teljes ellátás külön lakással. (72—3.1)

Okmányokat ajánlottan kérem.

Nagy-Köveres (Temes megye, buziási járás), 1892. február 25.

Grabler Árpád,
körjegyző.

279. számhoz kig. 1892. (66—3.2)

Pályázati hirdetmény.

Torontálmegye alibunári járásában levő Alibunár székhelylyel bíró körorvosi állásra — melyhez a székhelyen kívül Kevi-Szöllős, Vég-Szent-Mihály és Sándorfalva községek tartoznak — ezennel pályázat nyitattik és a válasz-

tás folyó évi márczius 19. napjának, délelőtti 10 órájára tüzetik ki Alibunár község házában.

A körorvos évi illetménye 910 frt 32 kr., nappali látogatásért 20 krt, éjjeliért 40 krt vehet, ezenkívül a huszszemléért szabályrendeletileg megállapított díj illeti meg.

Köteles a szegényeket és szembetegeket ingyen gyógykezelni és a székhelyen kívül levő községekben hetenként két ízben megjelenni a díjtalanul kiszolgáltatandó előfogaton.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy a kellően felszerelt kérvényeiket a választást megelőző napig alólirott hivatalhoz benyujtsák.

Kelt Alibunáron a szolgabírósnál 1892. évi február 19. én.

Főszolgabíró szabadságon:

Kovács Gusztáv,
szolgabíró.

Hirdetés.

Van szerencsém tisztelettel tudomásra hozni, hogy az urigőzfürdő 1892. évi márczius hó 1-től kezdve minden kedden és pénteken délután 3 órától esti 6 óráig a t. nővilág rendelkezésére áll, és kérek minél számosabb látogatást.

(74 - 2.1)

Alázattal

Keks Ernesztina.

Hirdetések

e lap

kiadóhivatalában

Hunyady-utca 10. szám alatt

felvételnek.

Bencze Antal

első nagybecskereki temetkezési intézete
Hunyady-utca 613. szám.

Van szerencsém tisztelettel tudomásra hozni, hogy f. évi ápril hó 1-én egy

uj, legdiszesebb kivitelű

üveg-halotti-kocsit

szerzek be, és ezen időtől kezdve mindazoknak, kik nálam koporsót vásárolnak,

egy halotti-kocsit ingyen bocsátok rendelkezésre.

További félreértések kikerülése végett van szerencsém egyuttal azt is tudomásra hozni, hogy a „Grossbecskereker Haus-Kalender“-ben kitett III. és IV. osztály-árak hibásak. A helyes árak további intézkedésig a következők:

III. osztály 109 frt, — IV. osztály 64 frt.

Alázattal

Bencze Antal,
butorgyáros

(63—3.3)

és az I. nagybecskereki temetkezési intézet tulajdonosa.

369. szám k. i. 1891.

(165—3.2)

Verseny tárgyalási hirdetmény.

A német-écskai község ház újból építéséhez szükséges munkálatoknak biztosítása céljából folyó évi márczius hó 14-én, délelőtti 11 órakor a német-écskai község házban zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Felhivatnak a vállalkozni szándékozók, hogy ezen 10.436 frt 05 krra előirányzott munkálatokra vonatkozó és az általános feltételek határozmányai értelmében kiállított és felszerelt zárt ajánlataikat a kitűzött tárgyalási nap délelőtti 11 órájáig az alulírt községi előjáróságnál annál is inkább nyujtsák be, mivel a későbbben beérkezett ajánlatok semmi szín alatt figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlatokhoz mint bánatpénz az ajánlott vállalati összegnek 5%-a készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban csatolandó.

A szóban forgó építésre vonatkozó műszaki művelet, általános és részletes feltételek az alulírt előjáróságnál a rendes hivatalos órákban megtekinthetők.

N.-Écska, 1892. évi február hó 23-án.

Gössl Géza,
jegyző.

Kocsisán János,
bíró.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.